
ZAPOWIEDZI, KOMUNIKATY

O. Marcin OCD

Nowy rocznik naukowy:

„Itinera spiritualia”

Commentarii periodici Instituti Carmelitani Spiritualitatis Cracoviae

„Drogi duchowe”

Czasopismo Karmelitańskiego Instytutu Duchowości w Krakowie

Czasopismo promuje teologię duchowości, nie tylko jako odrębną naukę, lecz również w dialogu z innymi działami teologii oraz dyscyplinami naukowymi. *Itinera spiritualia* adresujemy do środowisk naukowych, wspólnot zakonnych, seminaryjnych, grup kościelnych, a także indywidualnych odbiorców zainteresowanych pogłębieniem życia duchowego. Posiada ono międzynarodowy charakter. Teksty w językach obcych posiadają streszczenia w języku polskim. Autorami są w przeważającej mierze wykładowcy Karmelitańskiego Instytutu Duchowości, specjaliści z dziedziny duchowości, teologii i inni.

W pierwszym numerze zostaną poruszone tematy z zakresu metodologii teologii duchowości, wzajemnej relacji między duchowością a dogmatyką, duchowości karmelitańskiej, teologii życia konsekrowanego z uwzględnieniem współczesnego kontekstu społeczeństwa polskiego. Na szczególną uwagę, z racji 100-lecia śmierci św. Rafała Kalinowskiego (+1907), zasługuje omówienie świętego karmelity jako szafarza sakramentu pokuty i pojednania.

Szczegółowe informacje:

www.wkb.krakow.pl

wydawnictwo@wkb.krakow.pl

pierwszy numer – początek 2008

Karol Klauza, KUL

Na otwarcie Festiwalu Nauki w Lublinie
A. D. 2007

Gdy teologowi przychodzi mówić o humanizmie – o tajemnicy autentycznego człowieka

Wolałby skorzystać z przyjętej na chrześcijańskim Wschodzie anafazy –

Wolałby mianowicie zamilknąć, nakazać pokorę słowom,

By stworzyć przestrzeń dla kontemplacji tajemnicy człowieka

Tak, jak kontempluje się tajemnicę Boga...

Dlatego może łatwiej docierać do tej tajemnicy artystom, poetom

Niż precyzyjnym filozofom...

Gdzie szukać prawdy o humanizmie?

W sobie samym – odpowiada antyczny myśliciel

„Poznaj samego siebie” – a znajdziesz drogę do człowieka

W człowieku Prawdziwym – odpowiada Ewangelia

A taki humanizm sięga już nieba i wieczności, przekracza świat rzeczy i zdarzeń.

Bo – *panton krematon metron anthropos* – miarą wszystkich rzeczy jest człowiek

Bo *propter hominum omne ius constitutum est* – ze względu na człowieka powstaje praw

Bo *propter nos homines Deus descendit de coelis et factus est homo* – ze względu na nas ludzi Bo zstąpił z nieba i stał się człowiekiem.

Humanista XXI w, jest świadom tych uniwersalnych wymiarów tajemnicy człowieka,

Bardziej niż jego oświeceniowy koryfeusz, z którym nauczył się dialogować, i być tolerancyjnym na miarę tolerancji Stwórcy wobec kreślących krzywe linie historii

Zbawiaczy świata przy pomocy ekonomii, polityki, socjomanipulacji.

Wiek XX chciał być humanistyczny do bólu ze swą wyzwolenczą wizją *übermenscha*, albo partyjnego kolektywu, lub nostalgicznego egzystencjalisty.

A dzisiaj zastanawiamy się, czy po Auschwitz i po Majdanku możliwy jest jeszcze humanizm? Czy po 11 września 2001 r., po holokauście Hutu i Tuttsi, po pokrętnej wojennej perswazji na rzecz uszczęśliwienia demokracją świata arabskiego humanizm może jeszcze być ideałem przed nami? Czy nie zdewaluowano miarę człowieka podporządkowując jego sprawy sterylnym procedurom prawnym, medycznym, ekologicznym, informacyjnym. Bywa już, że bardziej dumnie niż człowiek brzmi dziś słowo o zysku, o poprawności politycznej, o enigmatycznej opinii publicznej. Humanista musi dziś bronić sprawy człowieka – nie tylko w nauce, sądownictwie, mediach ale i na szpitalnych salach, wśród postępującej technicyzacji, w potopie słów i obrazów, gdzie rodzi się na nowo nostalgia za Arką.

W Lublinie o tę obronę łatwiej – tu od XV w. trwa jako *genius loci* tradycja humanistów Biernata z Lublina, pamiętamy europejską rangę Tabulatury organowej Jana z Lublina i oryginalną formę kultury muzycznej zaproponowaną przez jezuicką Bursę Muzyczną XVII w., i wdzięczni jesteśmy Opatrzności za świadectwo wielkich humanistycznych lubelskich społeczników XIX i XX w. – bł. Ks. Ignacego Kłopotowskiego i bł. Stanisława Starowieyskiego, urodzonego i wykształconego w tutejszym środowisku Henryka Wieniawskiego, lubelskich myślicieli, wynalazców a zwłaszcza dwóch wielkich humanistów związanych z lubelską nauką – rektora ks. Wicentego Granata, któremu potomni nadali tytuł *doctor humanus* i wielkiego personalistę Karola Wojtyłę. Gdy został papieżem, nie musiał wyrzekać się swej dotychczasowej twórczości, jak stało się to w czasach trochę inaczej humanistycznego renesansu z Piusem II, Eneaszem Piccolominim. Co więcej – przeniósł z powodzeniem całe swe akademickie doświadczenie w wymiar humanizmu na skalę świata.

Lubelski humanista XXI w. wpisuje się w tę zobowiązującą tradycję gotów traktować swe zaangażowanie w obronę sprawy człowieka jako *proprium*, w Europie nie mniej ważne niż wkład takich miast, jak Maastricht czy Schengen.

Warto się nad tym zadumać w ten wrześniowy wieczór, gdzie kompozytorzy i muzycy chcą nam przybliżyć umykającą słowom prawdę o człowieku. Homo (humanista) sum – a właściwie – homo esto... aż poza granicę historii.

Parafraza z Ernesta Brylla (*Pasterka TV roku 86*)

W katedrze zimnej jak grób Apostołów
Szukano człowieka,

Ale ostrożnie
Jak na to dozwalał frać u aniołów
I dostojna gala u dyplomatów.

A myśmy chcieli zobaczyć człowieka
Oniemiali od horoskopów przy telewizorach
Bowiemy nie przyszlą jeszcze nasza godzina
Kiedy wół i osioł zaryczą nad
Narodzonym

Milcząc widzieliśmy jak Papież ciężko padał na kolana
I szukał w tych narodzinach choćby smużki siana
Ale marmury ktoś nazbyt sterylnie wyczyścił

Dlatego trzeba by
Narodził nam się człowiek na nowo
Od Betlejem, od Iraku, Afganistanu, Strasburga i Brukseli
Niechby się i tam uwijali nad narodzinami człowieka aniołowie
W blaskach Boga
Co zechciał kroczyć ludzką stopą po brukach Jerozolimy aż po
Enigmatyczną Golgotę z niewielką pustą grołą...

Towarzystwo Miłośników Sztuki Sakralnej – Przemyśl

Mam zaszczyt powiadomić, że 18 października Towarzystwo Miłośników sztuki Sakralnej zainauguowało w Przemyślu swoją działalność.

O szczegółach można się dowiedzieć z naszej strony www.tms-sacr.eu
Serdecznie pozdrawiam i zapraszam do współpracy.

Dr Zofia Bator – prezes